

Κοιλάδα Τερπών

Ξεκινήσαμε λοιπόν για την Κοιλάδα των Τερπών. Μετά από λίγο αντικρίσαμε τα βουνά κι ανάμεσά τους τον ποταμό, αργό, νωχελικό και ασημένιο να ξετυλίγεται και να κυλάει για να συναντήσει τη θάλασσα.

Προχωρώντας το τοπίο γινόταν πιο άγριο και στένευε, ενώ τα βουνά αριστερά ο Όλυμπος και δεξιά ο Κίσσавος (καθώς πηγαίνουμε για Θεσσαλονίκη), γινόταν απότομα και βραχώδη. Ο Πηνειός όμως εξακολουθεί να κυλάει ανάμεσά τους καταπράσινος και καθαρός. Εντύπωση μας έκανε η βλάστηση. Αιώνόβια πλατάνια, ιτιές, λεύκες, ροδοδάφνες, κισσοί και αγριολούλουδα σκιάζουν τα νερά του, ενώ μια κρεμαστή τσιμεντένια πεζογέφυρα συνδέει τις δυο όχθες του και μας οδηγεί στο εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής που είναι κτισμένο μέσα στους βράχους, στην πλευρά του Ολύμπου.

Η περίφημη κοιλάδα των Τερπών μπροστά μας επιβλητική και γεμάτη πηγές. Η πηγή της Δάφνης, της Αφροδίτης, της Άρτεμης κ.ά. Η κοιλάδα των ανθρώπων και των θεών.

Το πλάτος της κυμαίνεται από εκατό έως πεντακόσια μέτρα και το μήκος της είναι περίπου εννέα χμ. Η κοιλάδα έχει διανοιχθεί σε ασβεστολιθικά πετρώματα, ενώ στη διαμόρφωσή της έχει συμβάλει η

ισχυρή ποτάμια διάβρωση σε συνδυασμό με διάφορες τεκτονικές διεγέρσεις.

«Δέλτα του Πηνειού»

Μέσω της κοιλάδας των Τεμπών διέρχεται η σιδηροδρομική γραμμή και Εθνική οδός Αθηνών-Θεσσαλονίκης .

Φωτογραφίσαμε, θαυμάσαμε, μαζέψαμε φυτά για τα φυτολόγια μας και μάθαμε επίσης ότι τα στενά των Τεμπών κατέχουν σπουδαία γεωγραφική θέση γιατί ενώνουν την βόρεια με την κεντρική και νότια Ελλάδα. Λίγο πριν το τέλος της κοιλάδας, στον Κίσαβο, παλαιότερα υπήρχε το κάστρο της Ωριάς (Ωραιάς), όπου ήλεγχε το πέρασμα από το βορρά στο νότο. Σήμερα δεν υπάρχει, έχει καταστραφεί από σεισμό, όπως λένε οι ντόπιοι.

Η Ωραία ήταν μια βασιλοπούλα που έπεσε από τα τείχη του κάστρου για να μην τουρκέψει, όταν στο κάστρο μπήκαν οι Τούρκοι με δόλο.

Συνεχίσαμε για τις εκβολές. Πέρασαμε τη μεγάλη γέφυρα και στρίψαμε δεξιά για τα χωριά Παλαιόπυργος και Κουλούρα, δυο χωριά παραποτάμια.

Προσέξαμε τις ανθρώπινες δραστηριότητες που έχουν σχέση με τις εκβολές του ποταμού.

Η κυριότερη απασχόληση των κατοίκων είναι η γεωργία και ακολουθούν η κτηνοτροφία και η αλιεία. Υπάρχουν επίσης κάποιες μεταποιητικές μονάδες και διάφορες μορφές τουριστικών δραστηριοτήτων. Προσέξαμε τις καλλιέργειες, καλαμπόκια, σιτάρια, ντομάτες, ζαχαρότευτλα, ελιές, ακτινίδια, αμπέλια και οπωροκηπευτικά. Συναντήσαμε επίσης το εργοστάσιο κεραμοποιίας που υπάρχει εκεί από τα παλιά χρόνια και το οποίο εκμεταλλευόταν τη λάσπη που μετέφερε ο Πηνειός για να

φτιάχνει στην αρχή (πλίνθους) και κατόπιν κεραμίδια και τούβλα για τις οικοδομικές ανάγκες των κατοίκων.

Επιτέλους φτάσαμε στις εκβολές. Σε μια περιοχή που θυμίζει βεντάλια και το ποτάμι χωρίζεται σε πολλούς κλάδους και σχηματίζει ένα δέλτα, μια τριγωνική εύφορη περιοχή. Το ποτάμι χύνεται στη θάλασσα και η θάλασσα μπαίνει μέσα στο ποτάμι, έτσι που θάλασσα και ποτάμι να γίνονται ένα.

Δένδρα, φυτά, λουλούδια, πουλιά, ψάρια όλα ενωμένα. Το ποτάμι φτιάχνει φυσικούς κόλπους, όπου σταθμεύουν οι βάρκες και οι τράτες που ψαρεύουν. Η ψαριά σήμερα ήταν πολύ καλή κι εμείς γνωρίσαμε και είδαμε ψάρια που δεν τα είχαμε ξαναδεί. Φρέσκα και σπαρταριστά. Χταπόδια μεγάλα, σουπιές, καλαμάρια, γλώσσες, χριστόψαρα, γαρίδες, ψείρες κ.ά.

Ψαρέψαμε, φωτογραφηθήκαμε, περπατήσαμε πάνω στη ψιλή χρυσή άμμο και παίξαμε με το κύμα.

